

после нѣколко отъ кучетата се хвърлиха върху християнитѣ и пакъ се отдрѣгнаха. Но ето едно заби жбитѣ си въ рамото на единъ християнинъ. Това бѣ знакъ за общо нападение на свирепитѣ животни. Воятъ и лаенето на кучетата, кълцането на тѣхнитѣ жби, писъкътъ на християнитѣ — всичко това се сливаше въ една ужасна музика, която бѣ приятна за ухото на римския народъ. Крѣвъ се лѣеше на потоци. Кучетата дърпаха помежду си разкъсанитѣ човѣшки части, борѣха се около лешоветѣ и нападаха останалитѣ още живи християни. Най-сетне, сити, тѣ налѣгаха на земята и заоблизваха кървавитѣ си устни.

Това първо кръвопролитие продължи единъ часъ. Но това кърваво забавление не задоволи извратената тълпа. Нададе се викъ:

„Пустнете лѣвоветѣ! Кжде сж лѣвоветѣ?“

Пакъ се отвори вратата на затвора, и нова тълпа християни, върху които плющѣше камшикътъ на надзирателя, нахлуха въ арената.

И тѣ започнаха да се молятъ и да пѣятъ. Тѣ се събраха на купчина, въ страна, понеже срѣдата на арената бѣ изпълнена отъ разкъсани тѣла и локви крѣвъ. Тѣлата на мъртвитѣ не бѣха прибрани, и крѣвта не бѣ посипана съ пѣськъ, за да настървяватъ звѣроветѣ повече.

Пустнаха лѣвоветѣ. Съ отмѣрени крачки, съ отпуснати гриви и протегнати опашки настѣпиха тѣ въ арената и надушиха миризма отъ крѣвъ. Нѣкои отъ тѣхъ разтвориха уста, като че ли искаха да покажатъ на публиката страшнитѣ си жби.

За мигъ настана тишина. Народътъ съ задържанъ дѣхъ гледаше надолу и тихо броеше лѣвоветѣ. Изеднажъ единъ ужасенъ ревъ процѣпи въздуха. Единъ лѣвъ скочи върху единъ лежащъ на пѣська трупъ и сложи преднитѣ си лапи върху гърдитѣ му. Другъ лѣвъ се приближи до колѣнничитѣ християни. Едно малко момиче, което бѣ най-близо до него, изпищѣ. Лѣвътъ го повали съ лапата си и съ едно сгриване смаза черепа му. Останалитѣ лѣвове нападаха християнитѣ. Народътъ нададе одобрителни викове, изпадна въ лудостъ, стана отъ седалищата си и нахлу къмъ мѣстата, отъ дето можеше по-добре да се вижда. Неговиятъ безуменъ крѣськъ, ревътъ на лѣвоветѣ, стенанията на разкъсанитѣ,